

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 23Csp/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119212858
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Saxová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1119212858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Saxovou v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47967692, Vajnorská 100/A, Bratislava, zast. JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanej: J. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXX, U., o zaplatenie 164,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 05. 09. 2019 domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 164,15 eur (istina 144,36 eur + kapitalizované zmluvné úroky a úroky z omeškania do 07. 12. 2017 vo výške 16,79 eur + poplatky vo výške 3 eur) spolu s úrokom vo výške 27 % ročne zo sumy nesplatennej istiny 144,36 eur od 08. 12. 2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy nesplatennej istiny vo výške 144,36 eur od 08. 12. 2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanú pohľadávku s príslušenstvom zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 07. 12. 2017 medzi Tatrabankou, a.s., IČO: 00 686 930, Hodžovo nám. 3, Bratislava ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Postúpenie predmetnej pohľadávky s príslušenstvom oznámil žalovanej postupca listom zo dňa 13. 12. 2017. Právny predchodca žalobcu Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 01. 03. 2016 na základe Základnej zmluvy o poskytovaní produktov a služieb a veriteľom akceptovanej žiadosti žalovanej o poskytnutie Raiffeisen pôžičky zo dňa 01. 03. 2016 Zmluvu o Raiffeisen pôžičke č. XXXXXXXXXXX v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Predmetom tejto zmluvy bolo bezhotovostné poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 200 eur v prospech žalovanej, a to prevodom na účet žalovanej dňa 01. 03. 2016. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom zostatok nesplatennej časti úveru s príslušenstvom ku dňu 07. 12. 2017 je uvedený vo výpise z bankovej knihy. Vzhľadom na to, že žalovaná svoje zmluvné povinnosti zo zmluvy neplnila riadne a včas, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle Obchodných podmienok ku dňu 12. 09. 2016. Uviedol, že v zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve, t. j. vo výške 27 % ročne. Aj s poukazom na označené rozhodnutia súdov (rozhodnutie NS SR zo dňa 01. 05. 1996 publikované v časopise Zo súdnej praxe 5/1996, rozhodnutia KS Banská Bystrica zo dňa 16. 08. 2017, sp. zn. 17Co/141/2016, zo dňa 23. 11. 2016, sp. zn. 17Co/432/2015, KS Nitra zo dňa 22. 02. 2018, sp. zn. 8C/16/2018, KS Bratislava zo

dňa 27. 03. 2018, sp. zn. 8Co/138/2017) si žalobca voči žalovanej podanou žalobou uplatňuje sumu 164,15 eur (istina 144,36 eur + kapitalizované zmluvné úroky a úroky z omeškania do 07. 12. 2017 vo výške 16,79 eur + poplatky vo výške 3 eur) spolu so zmluvným úrokom vo výške 27 % ročne zo sumy nesplatennej istiny 144,36 eur od 08. 12. 2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy nesplatennej istiny vo výške 144,36 eur od 08. 12. 2017 do zaplatenia.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe a jej prílohám na výzvu súdu doručenu do vlastných rúk dňa 14. 10. 2019 v stanovenej lehote nevyjadrila.

4. Súd vo veci rozhodol postupom podľa § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP, nakoľko sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota žalovanej pohľadávky bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli na úradnej tabuli súdu a na jeho webovej stránke oznámené dňa 06. 07. 2020.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobcom predloženými listinnými dôkazmi v zmysle § 204 CSP, a to Základnou zmluvou o poskytovaní produktov a služieb zo dňa 05. 09. 2014 a žiadosťou o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01. 03. 2016, akceptovaním žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01. 03. 2016, Raiffeisen obchodné podmienky, prehľadom splátok a úhrad, výpisom z bankovej knihy zo dňa 10. 09. 2018, poslednou výzvou na zaplatenie zo dňa 07. 07. 2016, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 05. 09. 2016 s podacím hárkom č. L zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07. 12. 2017, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 13. 12. 2017 s podacím hárkom č. L predžalobnou výzvou zo dňa 24. 06. 2019, z ktorých ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

6. Na základe zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 01. 03. 2016 bola žalovanej bezhotovostným spôsobom poskytnutá pôžička vo výške 200 eur. V zmluve bolo dohodnuté splácanie pôžičky v 7 mesačných splátkach po 31,24 eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 03. 2016, ďalších splátok vždy 20. deň v mesiaci, konečnou splatnosťou 7 mesiacov od prvej splátky, a to pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 27 %, RPMN vo výške 31,12 %, výške odplaty 27 % a priemernej RPMN vo výške 21,61 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli určené sumou 218,68 eur. Uzatvoreniu zmluvy o pôžičke predchádzalo kontrahovanie Základnej zmluvy o poskytovaní produktov a služieb medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 25. 02. 2016.

7. Podľa bodu 6.6.1 písm. b) Obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu banka má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pôžičky, t. j. má právo požadovať splatenie celej pohľadávky, a dlžník je povinný celú pohľadávku banky zaplatiť aj pred dňom konečnej splatnosti, ak existuje nedoplatok jednej splátky pôžičky, ktorý trvá viac ako tri mesiace, alebo nedoplatok dvoch splátok úveru.

8. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná splátky úveru hradila od začiatku zmluvného vzťahu len čiastočne, s poslednou úhradou 18. mája 2016.

9. Výzvou zo dňa 07. 07. 2016 právny predchodca žalobcu s poukazom na omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 20. 05. 2016 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, ktorá ku dňu 06. 07. 2016 predstavovala sumu 66,09 eur, a to v lehote 7 dní od doručenia výzvy, za súčasného upozornenia na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pôžičky.

10. Listom zo dňa 05. 09. 2016, ako vyplýva z podacieho hárku daným na poštovú prepravu dňa 05. 09. 2016, právny predchodca žalobcu informoval žalovanú o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pôžičky ku dňu 03. 09. 2016 (pozn. nie ku dňu 12. 09. 2016 ako uvádza žalobca v žalobe) a súčasne ju vyzval na úhradu dlžnej sumy.

11. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou dňa 07. 12. 2017 medzi Tatrabankou, a.s., IČO: 00 686 930, Hodžovo nám. 3, Bratislava ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola žalovaná pohľadáva zo Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. XXXXXXXXXXXX s príslušenstvom postúpená v prospech žalobcu.

12. Listom zo dňa 13. 12. 2017, daným na poštovú prepravu dňa 13. 12. 2017, bolo právnym predchodcom žalobcu ako postupcom žalovanej oznámené postúpenie predmetnej pohľadávky vo výške 206,20 eur s príslušenstvom na základe vyššie uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávok v prospech žalobcu ako nového veriteľa.

13. Podľa výpisu z bankovej knihy zo dňa 10. 09. 2018 žalovaná pohľadávka ku dňu postúpenia, t. j. ku dňu 07. 12. 2017 pozostávala z istiny 144,36 eur, riadnych úrokov vo výške 9,8 eur, úrokov z omeškania z istiny vo výške 5,82 eur, sankčného úroku o výške 1,17 eur a poplatkov vo výške 3 eur.

14. Žalobca výzvou zo dňa 24. 06. 2019 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorú ku dňu 24. 06. 2019 vyčíslil sumou 296,71 eur, v lehote 5 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

15. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z.z.“) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľ je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase postúpenia žalovanej pohľadávky s príslušenstvom ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20170701>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

19. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 54a OZ v znení účinnom od 05. 12. 2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

22. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Podľa § 122 ods. 2 OZ koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na posledný deň.

26. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

28. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 879v OZ (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 05. 12. 2018) konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

30. Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žalobou uplatnené právo je v dôsledku premlčania, na ktoré musel súd prihliadať ex offo, nevymáhateľné podľa § 54a OZ.

31. Novelizáciou Občianskeho zákonníka, ktorú priniesol zák. č. 343/20018 Z.z. účinný od 05. 12. 2018 v reakcii na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 07. 02. 2018 o nesúlade ust. § 5b zák. o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR, bolo do Občianskeho zákonníka zakomponované ust. § 54a OZ majúce povahu tzv. nepravej preklúzie, keď nesie prvky typické pre právne inštitúty preklúzie aj premlčania. Podľa predmetného ustanovenia nemožno premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy vymáhať ani ho platne zabezpečiť. Pod vymáhaním premlčaného práva treba podľa dôvodovej správy k zák. č. 343/2018 Z.z. rozumieť súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Uvedené oslabenie práva zo spotrebiteľskej zmluvy je tak viazané na kvalifikované uplynutie času v rozsahu ustanovení OZ o premlčaní ako objektívnej právnej skutočnosti, avšak na rozdiel od právneho inštitútu premlčania, ktorý je striktnie viazaný na vznesenie námietky premlčania, súd na oslabenie nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, či už uplatneného spotrebiteľom alebo dodávateľom (odstránenie ustanovením § 5b zák. o ochrane spotrebiteľa spôsobeného porušením ústavného práva na spravodlivý súdny proces a z neho vyplývajúcej rovnosti strán sporu), prihliada z úradnej povinnosti, t. j. aj bez obrany strany sporu spočívajúcej v námietke premlčania. Ipso facto, v prípadoch spotrebiteľských právnych vzťahov sa nárok po uplynutí premlčacej doby neoslabuje ako pri právnom inštitúte premlčania, ale priamo zaniká (ako pri preklúzii). Na rozdiel od preklúzie však nezaniká subjektívne právo ako celok a naďalej je možné,

aby dlžník plnil dobrovoľne, pričom takéto plnenie nebude považované za bezdôvodné obohatenie. Jediným rozhodujúcim kritériom pre aplikáciu ust. § 54a OZ je podľa vôle zákonodarcu povaha právneho vzťahu, a nie subjektu, ktorému svedčí právo alebo povinnosť z hmotnoprávneho vzťahu. V zmysle uvedeného možno uzavrieť, že vždy, ak bude predmetom sporu právo vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy definovanej v ust. § 52 ods. 1 OZ, je súd povinný ex offo podrobiť uplatnené právo prieskumu jeho vymáhateľnosti v konaní pred súdom. S odkazom na intertemporálne ust. § 879v OZ (výklad a contrario) sa takéto postupy uplatní na všetky konania začaté po účinnosti predmetnej novely, t. j. po 05. 12. 2018.

32. V predmetnom konaní súd považoval za nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 01. 03. 2016 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z., ktorá je bezpochybne zmluvou spotrebiteľskou aj podľa § 52 a nasl. OZ, nakoľko právny predchodca žalobcu ako dodávateľ konal pri plnení a uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaná v pozícii spotrebiteľa ako fyzická osoba nekonala pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 OZ). Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli žalovanej bezhotovostným spôsobom poskytnuté finančné prostriedky vo výške 200 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala veriteľovi vrátiť vo forme 7 mesačných splátok vo výške 31,24 eur splatných mesačne od 20. 03. 2016 vždy k 20.-temu dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci.

33. Vzhľadom k skutočnosti, že konanie bolo začaté po 05. 12. 2018 OZ a jeho predmetom je právo zo spotrebiteľského zmluvného vzťahu, sa súd najprv zamerával na to, či vymáhateľnosti žalobou uplatneného práva nebráni plynutie času v zmysle ust. § 54a O.z.

34. Za rozhodujúcu pre posúdenie tejto otázky súd považuje skutočnosť, že zmluvné strany si v súlade s § 565 OZ dohodli v bode 6.6.1 písm. b) Obchodných podmienok možnosť predčasného zosplatnenia úveru, t. j. sankciu straty výhody splátok, ktorú právny predchodca žalobcu rešpektujúc ust. § 53 ods. 9 OZ využil, keď ku dňu 03. 09. 2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pôžičky. Ako vyplýva z poslednej výzvy na zaplatenie zo dňa 07. 07. 2016, prehľadu úhrad a splátok, ako aj výpisu z bankovej knihy k predčasnému zosplatneniu došlo pre omeškanie žalovanej s úhradou splátky splatnej dňa 20. 05. 2016.

35. Plynutie všeobecnej trojročnej premlčacej doby upravenej v § 101 OZ je v prípade predčasnej splatnosti dlhu, ktorý mal dlžník pôvodne platiť v splátkach (§ 565 OZ), modifikované osobitnou právnou úpravou ust. § 103 veta druhá OZ. V zmysle tohto ustanovenia plynutie premlčacej doby v prípade zročnosti celého dlhu pre nespĺnenie niektorej zo splátok je viazané na zročnosť splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie celého dlhu. V danom prípade k zosplatneniu dlhou došlo pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 20. 05. 2016, a preto od uvedeného dňa začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na účinné uplatnenie práva, ktorá uplynula dňom 20. 05. 2019 (§ 122 ods. 2 OZ). Pre účinné uplatnenie práva na súde bolo preto nevyhnutné, aby žaloba bola súdu doručená najneskôr dňa 20. 05. 2019 (vzhľadom na hmotnoprávny charakter lehoty nestačí v rámci premlčacej doby podať žalobu na poštovú prepravu). Nakoľko v danej veci bola žaloba súdu doručená až dňa 05. 09. 2019, súd bez meritórneho preskúmania veci žalobu s poukazom na ust. § 54a OZ zamietol pre prekážku vymáhateľnosti práva súdnou cestou v dôsledku uplynutia premlčacej doby.

36. Nad rámec nevyhnutnosti súd poukazuje na to, že na plynutie premlčacej doby tak ako je vymedzená kogentným ust. § 103 OZ nemá vplyv ani skutočnosť, že právny predchodca žalobcu bol v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ povinný čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od splatnosti omeškanej splátky, čím de facto došlo k skráteniu trojročnej premlčacej doby o tri mesiace (nakoľko prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu pre rozpor takéhoto konania s ust. § 53 ods. 9 OZ). Trojročná premlčacia doba je dobou všeobecnou a zákonodarcu stanovuje pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne (napr. jednoročná premlčacia doba pri právach z prepravy). Navyše premlčacia doba v trvaní 2 roky a 9 mesiacov sa javí súdu ako dostatočná na to, aby veriteľ pristúpil počas jej plynutia k uplatneniu nároku na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde (pozn. viď napr. rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 18. 01. 2018, sp. zn. 19Co/42/2017).

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v spore vyjadrenej v ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v konaní plne úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi. Nakoľko však žalovanej žiadne trovy v konaní nevznikli, súd jej nárok na ich náhradu nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 02. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018). Rozhodnutím o nepriznaní nároku žalovanej na náhradu trov konania zároveň odpadá potreba samostatného rozhodnutia o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I. (§ 355, § 362 ods. 1 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 358, § 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.